

**Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

**24 aprilie 2026
nr. 11/6**

mun. Chișinău

**Plenul Colegiului Disciplinar pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Lilia Potînga

Valentina Stratulat

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință publică cauza disciplinară intentată în temeiul autosesizării
inspectorului judecător Diana Ioniță în privința acțiunilor judecătorului Igor Negreanu din cadrul
Judecătoriei Orhei, sediul Rezina

C O N S T A T Ă

1. ARGUMENTELE SESIZĂRII

- 1.1** La 07 aprilie 2025 Inspecția judiciară, prin intermediul Consiliului Superior al Magistraturii, a înregistrat autosesizarea, derivată din informațiile plasate de către avocatul Terioșchin Denis pe pagina sa din platforma Facebook asupra unor acte judecătorești emise de către Judecătoria Orhei, sediul Rezina la demersul administrației Instituției Penitenciare nr.17 în interesele condamnaților la pedeapsa închisorii pe viață.
- 1.2** Prin dispoziția inspectorului judecător principal din 10 aprilie 2025 sesizarea a fost înregistrată cu nr.387s-567p/m și repartizată pentru verificare inspectorului judecător Ioniță Diana.
- 1.3** Din actul de sesizare reiese că, avocatul Terioșchin Denis prezintă pe profilul său din platforma Facebook informația privind aplicarea ilegală de către magistratul din cadrul judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Negreanu Igor (cu indicarea numerelor dosarelor examinate de către magistrat ca și instanță de fond) în privința condamnaților la pedeapsa închisorii pe viață din Instituția Penitenciară nr. 17 liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen (în privința condamnatului Sinigur Alexandru), precum și de aplicare a amnistiei (în baza Legii nr.243/2021) în privința condamnatului Rusu Denis.
- 1.4** Prin raportare la art.19 alin.(1) lit.d), art.19 alin.2 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art.7² din Legea nr.947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspecția judiciară s-a autosesizat în vederea verificării informațiilor publicate de către avocat pe rețelele de socializare și a apreciat necesară examinarea acestor circumstanțe prin prisma eventualelor abateri disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014.

2. CIRCUMSTANTELE DE FAPT

2.1 La **25 februarie 2025** în cadrul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, cauza inițiată la demersul avocatului Spînu Mariana, în interesele condamnatului **XXX XXX** privind aplicarea în privința acestuia art. 91 Cod penal, prin intermediul PIGD, a fost repartizată în mod automat- aleatoriu spre examinare judecătorului **Negreanu Igor**.

În instanța de fond cauzei i s-a atribuit numărul de evidență electronică **1-25024670- 38-21 ji-25022025-1**.

2.2 Raportat fondului dedus judecării s-a stabilit că, la 19 septembrie 2024 avocatul Spînu Mariana, în interesele lui **XXX XXX** a depus Penitenciarului nr.17 cerere de liberare în condițiile

art.91 Cod penal, prin care a solicitat instituirea unei Comisii privind examinarea și aplicarea prevederilor art.91 alin.(4) Cod penal, în privința lui XXX XXX . A considerat avocata condamnatului XXX XXX că acesta întrunește condițiile legale în sensul solicitat, fiind posibilă expedierea în condițiile art.266 alin.(2) Cod de Executare a demersului instanței judecătorești.

2.3 Prin răspunsul din 18 octombrie 2024 Penitenciarului nr. 17 a respins cererea.

2.4 Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 februarie 2025 s-a admis parțial demersul avocatului Spînu Mariana în interesele condamnatului XXX XXX cu anularea ca și neîntemeiat a răspunsului directorului Instituției Penitenciare nr. 17 (nr.5/S-78/24 din 18.10.2024) privind refuzul includerii condamnatului pe ordinea de zi a Comisiei penitenciarului privind examinarea posibilității aplicării art.91 din Codul penal. Prin același act judecătoresc **a fost obligată administrația** Penitenciarului nr. 17/ Rezina **să examineze** în cadrul Comisiei penitenciarului cererea condamnatului XXX XXX privind posibilitatea aplicării prevederilor art.91 din Codul penal.

2.5 Din Extrasul din procesul- verbal nr. 03 al Comisiei Penitenciarului nr. 17 Rezina din 14 februarie 2025 reiese examinarea materialelor și dosarului personal privind posibilitatea aplicării art. 91 CP RM în privința condamnatului XXX XXX . Succesiv, **s-a refuzat** înaintarea materialelor în instanța judecătorească privind examinarea posibilității aplicării prevederilor art. 91 CP. Corespunzător, refuzul s-a motivat prin **nerealizarea programului pregătire pentru eliberare** condiționată înainte de termen al deținutului, fiind prematură eliberarea, totodată, s-a considerat că acesta n-a executat 2/3 din termenul de pedeapsă. Corelativ, s-a menționat că acesta nu are de achitat prejudiciu material sau moral cauzat, are comportament pozitiv, realizând programul individual de executare a pedepsei.

2.6 Finalmente, avocata condamnatului XXX XXX a solicitat **constatarea ilegalității extrasului din procesul-verbal nr.03 al Comisiei Penitenciarului nr.17 Rezina și extrasul din Ordin nr.28 din 14.02.2025** cu admiterea cererii și emiterea unei încheieri prin care în privința lui XXX XXX să fie dispusă liberarea condiționată înainte de termen în condițiile **art.91 alin.(4) lit.b)** Cod penal.

2.7 Ulterior examinării cauzei în fond, prin **încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 martie 2025 (judecător Negreanu Igor)** s-a dispus admiterea cererii avocatului Spînu Mariana în interesele lui Sinigur Alexandru, în temeiul art.91 alin. (4) lit. b) Cod penal cu **liberarea condiționată înainte de termen a lui XXX XXX** , cu stabilirea față de acesta a obligațiunilor: - să se prezinte la biroul de probațiune din raza teritorială unde își are domiciliul în termen de 5 zile de la liberare, pentru a fi înregistrat la evidență la locul de domiciliu; - să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul biroului de probațiune din raza teritorială unde își are domiciliul; - să participe la programe probaționale.

2.8 Soluția instanței de fond, fiind contestată cu recurs de către directorul Penitenciarului Rezina, Dascal Veaceslav, la **04 aprilie 2025** în cadrul Curții de Apel Nord cauza, prin intermediul PIGD, a fost repartizată în mod automat- aleatoriu spre examinare în ordine de recurs judecătorului Iarmaliuc Ludmila, care urma s-o examineze în completul judecătoresc, format suplimentar din Liulca Ghenadie și Andronache Aurelia.

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 04 aprilie 2025 (judecători Talpa Ion, Arseni Ecaterina și Mironov Oxana) s-a dispus admiterea cererii de accelerare a examinării recursului directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 27 martie 2025.

2.9 Ulterior examinării cauzei în ordine de recurs, prin decizia Curții de Apel Nord din **04 aprilie 2025 recursul directorul Penitenciarului nr.17/Rezina** împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 martie 2025 **s-a admis** cu casarea încheierii contestate, rejudicarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează: *se respinge demersul avocatului Mariana Spînu, în interesele lui XXX XXX privind liberarea condiționată înainte de termen în baza art. 91 alin. (4) lit.b) Cod penal, ca nefondat.*

Se deduce în continuare, din momentul reținerii, termenul executării pedepsei penale stabilită prin sentința Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2008, XXX XXX a fost condamnat la detențiune pe viață pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 283, art. 116/ 1 alin.(2), art. 125 alin.(3), art. 145 alin.(3) lit.i) și m) Codul penal, ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017, acestuia i s-a aplicat o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) și e) Cod penal, pedeapsă cumulată cu cea inițială, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață, cu calcularea termenului din 16 iunie 2017 și includerea perioadei

de arest preventiv din 29 mai 2015, pedeapsă care a fost comutată prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2024, la 30 de ani închisoare în baza Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Căutarea, reținerea și plasarea lui XXX XXX în custodia administrației Instituției penitenciare nr. 17/ Rezina, spre executare în continuare a pedepsei neexecutate cu închisoare, s- a pus în sarcina Inspectoratului General de Poliție a MAI și Administrației Naționale a Penitenciarelor din R. Moldova.

3.OPINIA MAGISTRATULUI

Se reține că inspecția judiciară a informat judecătorul Negreanu Igor despre înregistrarea autosesizării inspecției judiciare asupra informației plasate de către avocatul Terioșchin Denis cu privire la aplicarea defectuoasă a amnistiei în privința condamnaților XXX XXX și XXX XXX și s-a solicitat prezentarea opiniei asupra argumentelor invocate.

Magistratul a remis în adresa inspectorului judecător opinia sa și menționat că cauza XXX XXX (privind aplicarea amnistiei) se află la examinarea Curții de Apel Nord, fiind în imposibilitatea acordării mai multor detalii. Opinează judecătorul că unicul temei de contestare de către procuror a soluției a fost statutul neconfirmat de condamnat pentru XXX XXX la intrarea în vigoare a Legii privind amnistia nr.243/2021. Se consideră neadevărată acesta poziție, acest aspect fiind motivat în hotărâre: „ Instanța de judecată nu consideră drept fiind întemeiată obiecția procurorului legat de statutul condamnatului la momentul înaintării demersului în instanță, deoarece Legea nr.243 din 24.12.2021, cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea aXXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în art. 7 nu distinge **între persoanele condamnate definitiv sau nedefinitiv sau irevocabil**.Pe de altă parte, statutul de condamnat persoana îl dobândește prin prisma art. 65 alin. (3) pct.1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare.” Se opinează că la caz, nici o normă imperativă a legii n-a fost încălcată. Astfel, judecătorul consideră că procurorul n-are dreptate și nu există temei de admitere a recursului procurorului pentru motivul invocat. Cât privește recursul penitenciarului, judecătorul Negreanu Igor consideră că este inadmisibil, deoarece hotărârea primei instanțe este **dată în favoarea penitenciarului ca și autor al demersului, iar penitenciarul**, ținând cont de normele procedurcilor-penale (art.438 coroborat cu art. 410 din Codul de procedură penală) penitenciarul: **1.nu este subiect care poate declara recurs (nu este: 1)-** procuror, în ce privește latura penală și latura civilă; 2) inculpat, în ce privește latura penală și latura civilă; 3) parte vătămată, în ce privește latura penală; 4) parte civilă și parte civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă; 5) martor, expert, interpret, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora; 401 CPP);**2. nu este persoană, ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței**.Consideră magistratul că, această hotărâre a fost adoptată, având la bază inclusiv practica judiciară deja formată, cu unele cauze anterior judecate, în condiții similare, cu circumstanțe similare, iar o potențială anulare și acestei încheieri, v-a suplini odată în plus dovada aplicării neuniforme a legii amnistiei, cu consecințele de rigoare.

Cu referire la **cazul Sinigur**, suplimentar relatează Negreanu Igor că, toate condițiile (normele imperative) cerute de art. 91 din Codul penal, au fost respectate/îndeplinite:- condiția termenului de 2/3 din termenul de pedeapsă; condiția programului individual de executare a pedepsei; - condiția lipsei prejudiciilor ce trebuiau achitate în baza sentinței de condamnare; - condiția procedurii prealabile prevăzută de art.265 266 din Codul de executare, - condiția obligării condamnatului să îndeplinească una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 90 alin.(6) în termenul de pedeapsă rămas neexecutat.

Judecătorul Negreanu Igor, revenind la decizia Curții de Apel din 04 aprilie 2025 că „instanța, nu ar fi ținut cont de informația prezentată în ședința de judecată de reprezentantul penitenciarului nr.17 conform căreia, se atestă că Sinigur n-a finalizat programul de pregătire pentru liberarea condiționată înainte de termen, acesta fiind încă în desfășurare la data examinării cererii, care include și pregătirea specifică pentru reintegrare, ceea ce reprezintă un impediment legal și obiectiv pentru acordarea liberării condiționate ”, susține că acest motiv este inventat și pus la baza anulării hotărârii primei instanțe, programul de pregătire pentru liberarea **condiționată înainte de termen, în**

viziunea magistratului, nu constituie impediment legal pentru aplicarea articolului 91 din Codul penal, ci se cere îndeplinită condiția realizării Programului individual de executare a pedepsei, care era realizat de către Sinigur.

Suplimentar magistratul în opinie menționează că:

raportul care reflectă îndeplinirea sau neîndeplinirea programului individual de executare a pedepsei, este un act ce emană exclusiv de la Instituția penitenciară. Acest program se compune din mai multe programe, iar din practica judiciară, a observat că chiar și neîndeplinirea unuia sau mai multora din aceste programe componente, au avut ca finalitate realizarea programului individual de executare a pedepsei; - că este așa, informează judecătorul că probabil lui Sinigur, nu i s-ar fi aplicat nici amnistia dacă nu avea realizat programul individual de executare a pedepsei. Deci, anterior o instanță ierarhic superioară a dezbătut acest aspect, el fiind declarat eligibil;- că acest program de pregătire pentru liberarea condiționată înainte de termen (folosit ca pretext pentru anularea hotărârii instanței de fond), în opinia magistratului, nu este determinant pentru aplicarea art.91 din Codul penal, rezultă și din faptul că nu întotdeauna, persoanele care pretind să se elibereze condiționat din penitenciar au realizat acest program, așa cum nu întotdeauna propunerea de liberare vine de la administrația penitenciarului, ci poate veni și de la condamnat. Altfel spus, o persoană care întrunește condițiile legale și nu este „agreată” de penitenciar spre liberare condiționată (sau 92 CP) pentru că ar fi, de exemplu „prematur”, poate fi eliberată de judecător, indiferent de îndeplinirea sau nu a acestui program de pregătire de liberare condiționată înainte de termen. Or, de exemplu Radulov, care nici nu avea acest program înscris în raportul de evaluare dar care ca și Sinigur - a realizat programul individual de executare a pedepsei a fost propus de către administrația Penitenciarului nr.17 la liberare condiționată înainte de termen. Susține magistratul că Sinigur avea acest program în desfășurare. Pe de altă parte, aproape nici unul (posibil chiar toți) dintre cei condamnați la detențiune pe viață, deja plecați din Penitenciar urmare a aplicării amnistiei la demersul penitenciarului, nu aveau acest program nici executat și nici înscris în raportul de evaluare.

Întrebarea retorică - ei erau pregătiți mai mult sau mai puțin decât Sinigur de liberare din penitenciar? Or, cât de decisiv pentru aceștia ar fi fost un asemenea program? Aceasta înseamnă în viziunea sa că acest pretext utilizat pentru anularea hotărârii sale în cazul Sinigur, este unul inventat și nedeterminant pentru (in)aplicabilitatea art.91 din Codul penal. Mai opinează magistratul că, încălcarea unei norme imperative a legii, ar fi fost constatată de către instanța ierarhic superioară.

*In final, această circumstanță a fost pusă la punct în ședința de judecată în prima instanță unde reprezentantul penitenciarului susținea, la întrebarea expres formulată a instanței că **unicul impediment** pentru liberare condițională ar fi neîndeplinirea de către Sinigur a condiției termenului de 2/3 din 30 de ani. Dar din actele existente în dosar rezultă cert îndeplinirea și acestei condiții.*

Mai completează Negreanu Igor că, deși în opinia Curții de Apel Nord nu ar fi fost îndeplinită condiția executării termenului de 2/3 din pedeapsă, chiar dacă în dosar există toate documentele rezultative în acest sens, nu dezbate deloc de ce nu este așa, nefiind criticat acest aspect.

*Asfel, conchide judecătorul că, **toate** condițiile cerute de lege (art. 91 CP) sunt îndeplinite în cazul lui Sinigur. Suplimentar, Sinigur a avut doar 2 sancțiuni disciplinare aplicate pe parcursul detenției, ultima sancțiune disciplinară aplicată cu 14 ani în urmă (în 2011). Aceasta deoarece ultimile două (convorbire individuală în 2011 și 2015) nu se regăsesc și niciodată nu s-au regăsit în lista măsurilor disciplinare prevăzute de lege (Codul de executare). În viziunea judecătorului, Sinigur în schimb avea 22 de stimulări, ultima în 2024. Consideră magistratul că prevalau în mod clar stimulările, nefiind posibilă punerea la îndoială a comportamentului pozitiv al condamnatului.*

Factori criminogeni - 3 și Factori protectivi - 12. Deci, reține Negreanu Igor o prevalare clară a celor protectivi, **riscul de recidivă stabilit lui de către penitenciar, de asemenea nu putea fi pus la îndoială.** Pe perioada detenției nu a fost supus tratamentului pentru narcomanie sau alcoolism. **Judecătorul nu are informații operative și nu colaborează cu nici un serviciu operativ ale MAI, ANP, SIS, nu are comunicare cu alte structuri din care să obțină informații despre persoana condamnatului** (lider interlop, executor, sau alt calificativ dat de unii) prin urmare, consideră Negreanu Igor că l-a tratat nediscriminatoriu și imparțial. Tot astfel, n-a dat search pe Google legat de persoana acestui condamnat (cum susține un fost ministru al justiției) pentru că nu consideră necesar, etic, obiectiv, sigur, corect, legal. Toată comunicarea judecătorului cu părțile în proces se face exclusiv raportat și în funcție de lucrările din dosar.

Mai susține magistratul că nu cunoaște niciun criteriu, după care se poate aprecia/afirma că o

persoană, oricare nu ar fi, nu se v-a putea corecta **niciodată** executând pedeapsa închisorii. Or, dacă legiuitorul a prevăzut pentru categoriile de infracțiuni similare celor săvârșite de Sinigur, ca și condiție 2/3 din pedeapsă, crede că e posibil ca o persoană să se fi corectat în 2/3 din pedeapsă.

La momentul emiterii încheierii în baza art. 91 din Codul penal în cazul Sinigur, nu exista nici o normă imperativă care să interzică aplicabilitatea art.91 Cod penal dacă a fost deja aplicată amnistia și personal consideră că o atare normă poate opera doar pentru cei care (dacă) vor fi condamnați definitiv la detențiune pe viață după 04 aprilie 2025.

Se susține de către magistrat că n-a avut alte tangențe cu persoana lui Sinigur decât doar procesual, iar în calitate de judecător de instrucție i-a respins plângerea privind constatarea condițiilor inumane de detenție și aplicarea mecanismului compensatoriu de reducere a pedepsei, mecanism de care de altfel, în mod diferențiat, alți condamnați la detențiune pe viață, au beneficiat.

4.POZIȚIA INSPECTEI JUDICIARE

4.1 Conform constatărilor inspectorului-judecător expuse în raportul nr. 387s/567 p/m din 07.07.2025 prin corelare cu Decizia Curtea de Apel Nord pronunțată în ordinea controlului jurisdicțional, s-a stabilit că acțiunile magistratului din cadrul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina nu au fost susținute prin argumente suficiente și convingătoare în favoarea soluției adoptate prin încheierea din 27 martie 2025. Or, din constatările instanței superioare reiese caracterul ilegal al soluției adoptate de către magistrat în raport cu cererea avocatului Mariana Spânu în interesele condamnatului Sinigur Alexandru.

Indică că exceptând expunerea asupra fondului judecat de către Negreanu Igor și prin considerarea standardului de independență a magistratului consacrat în normele legale naționale și internaționale, la caz s-au reținut circumstanțe factologice și juridice incontestabile, în măsură să compromită legalitatea soluției adoptate de către magistrat la 27 martie 2025. Din materialele dosarului (inclusiv personal al condamnatului Sinigur Alexandru), din poziția Instituției penitenciare la etapa prejudiciară, dar și în cadrul examinării judecătorești reiese nerealizarea de către condamnat a programului individual de executare a pedepsei. Magistratul Negreanu, reieșind din această realitate obiectivă, prin considerarea personalității condamnatului, infracțiunilor pentru care a fost condamnat, n-a fost îndreptățit legal reieșind din competențele de magistrat să substituie (unipersonal) Comisia Instituției penitenciare, care pe durata executării pedepsei l-a deținut pe condamnat în custodia statului prin interacțiune continuă și nemijlocită.

Susține că din elementele cauzei nr. 1-25024670-38-2 lji-25022025 (inclusiv din conținutul încheierii din 27.03.2025) rezultă că, judecătorul Negreanu Igor unipersonal, prin substituirea Comisiei Penitenciarului nr. 17, a reevaluat programul individual de executare a pedepsei, considerându-l realizat, în pofida mențiunilor Comisiei și constatărilor membrilor comisiei specializate, probatoriului administrat. Nu poate fi reținut argumentul magistratului că programul de pregătire pentru liberare condiționată înainte de termen nerealizat a constituit pretext pentru anularea hotărârii sale. Or, din materialele dosarului (inclusiv raportul de evaluare despre realizarea Programului individual de executare a pedepsei privind comportamentul condamnatului XXX XXX din 14.02.2025) reies cert antecedentele penale anterioare, caracterul excepțional de grav a infracțiunilor pentru care condamnatul își ispășea pedeapsa cu închisoare, comiterea infracțiunii prin participație, comiterea altei infracțiuni legate de circulația ilegală a drogurilor (art. 217 alin.(3), lit. b),e) Cod penal) în timpul ispășirii pedepsei cu închisoarea. Succesiv, raportat respectării regimului de detenție de către condamnatul Sinigur Alexandru, Comisia a reținut încălcarea anterioară a regimului de detenție și că XXX XXX face parte din grupul persoanelor care se conduc de regulile subculturii criminale.

Totodată, din activitățile planificate, inclusiv cu acest condamnat, în cadrul Penitenciarului, totuși, au fost reținute și activități nerealizate, precum ar fi Programul despre modul și condițiile de încadrare în câmpul muncii ... de la pct.9. Raportat Programului privind dezvoltarea abilităților sociale (de la pct. 7), condamnatul n-a participat la toate orele planificate (doar la 9), circumstanță care a determinat mențiunea de la pct. 10 că, Programul de Pregătire pentru eliberare condiționată înainte de termen este în desfășurare și, prin derivare, nu este realizat.

Totodată, Comisia a stabilit că acest condamnat la 09 mai 2024 a refuzat să fie implicat la unele munci remunerate. Din actele dosarului reiese că condamnatul XXX XXX pe durata executării pedepsei a realizat doar 16 ore de muncă neremunerată (ceea ce constituie 2 zile pe durata

aproximativă a 16 ani de detenție în IP 17/ din 18.06.2009). Suplimentar, și evaluarea psihologică a condamnatului XXX XXX confirmă o concluzie neutră a psihologului. Mai mult, din formularul de stabilire a factorilor criminogeni și protectivi reiese că acest condamnat este ușor influențat de grupul antisocial și prezintă iraționalizarea faptelor și consecințelor în comportamentul infracțional.

Pe fundalul celor stabilite se reține ca eronată valorificarea de către magistratul Negreanu Igor a mențiunii acordate condamnatului pentru Participarea la împodobirea bradului de Crăciun ca și acțiune demnă de concluzia magistratului despre pregătirea condamnatului pentru eliberarea condiționată înainte de termen.

Din cele stabilite conchide că judecătorul Negreanu Igor practic a reevaluat criteriile determinante pentru stabilirea dacă condamnatul a realizat programul, substituind un organ colegial specializat în acest sens din cadrul Instituției penitenciare.

Asumarea acestei prerogative de către magistrat contravine prevederilor Codului de executare (art.219 alin. (4)), dar și reglementărilor Statutului de executare a pedepsei de către condamnați (aprobat prin Hotărârea Guv. Nr. 583 din 26.05.2006). Corespunzător, în acord cu pct. 445-449 din Statutul de executare a pedepselor de către condamnați. *Comisia penitenciarului este creată și funcționează în baza regulamentului propriu, aprobat prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.*

Comisia penitenciarului este creată în scopul eficientizării procesului de educare, reeducare și resocializare a condamnaților, racordarea practicii punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate la cadrul legislativ, precum și măririi flexibilității de schimbare a regimului de detenție a condamnaților.

Comisia penitenciarului, printre altele, este competentă: să propună prezentarea condamnaților pentru eliberarea condiționată înainte de termen în instanța de judecată etc.

La caz cu respectarea legii și a prevederilor normative (Statutului executării pedepsei de către condamnat/ Regulamentului), Comisia specială la 14 februarie 2025 a examinat posibilitatea și a refuzat înaintarea demersul de aplicare în privința condamnatului XXX XXX a liberării condiționate înainte de termen (art. 91 Cod penal). Însă judecătorul sesizat și-a atribuit competențele exclusive ale Comisiei speciale a penitenciarului, a substituit-o pentru luarea unei decizii favorabile pe caz, fără ca să fie contestat și anulat raportul existent de evaluare al condamnatului.

Se conchide că maniera de soluționare a cauzei nr.1-25024670-38-21 ji-25022025- 1 de către magistratul Negreanu Igor evident depășește atribuțiile funcționale ale judecătorului. Or, judecătorul prin normele legale citate nu este investit cu competența de a caracteriza condamnatul pe perioada executării în detenție a pedepsei penale în general, nu poate caracteriza condamnatul în perioada ispășirii pedepsei în penitenciar, deoarece în funcția de judecător nu este în drept și nici nu putea exercita competențele angajatului penitenciarului de supraveghere, de consemnare a atitudinii, acțiunilor, comportamentului, condamnatului etc..

Judecătorul prin lege este obligat să judece, să analizeze, să aprecieze actele, acțiunile, probele prezentate de administrația penitenciarului și de condamnat, după caz, să solicite probe suplimentare. Or, în cazul din speță magistratul n-a întreprins nimic în vederea înlăturării contradicțiilor evidente (între poziția avocatului Spînu Mariana și probatoriul prezentat de către IP), preluând argumentele avocatului Spînu Mariana privind aplicarea în privința condamnatului XXX XXX prevederilor art. 91 Cod penal prin transcrierea acestora în actul judecătoresc, fără a expune probatoriul administrat prin prisma pertinentei, admisibilității, în măsură să confirme temeinicia circumstanțelor invocate de către avocat, fără a le pune la îndoială.

Din cele menționate, s-a dedus că, prin actul de înfăptuire a justiției judecătorul a pus în liberate condamnatul cu pericol social sporit, la examinarea cauzei în ordine de recurs, locul aflării acestuia fiind necunoscut. Or, prin decizia Curții de Apel Nord din 04 aprilie 2025 s-au dispus măsuri de căutare a lui Sinigur Alexandru. Respectiv, argumentul magistratului (din opinia prezentată) precum că neîndeplinirea de către condamnat a programului individual de executare al pedepsei ar constitui doar un pretext de anulare a încheierii din 27 martie 2025 se reține ca necorespunzător.

Totodată, s-a indicat că nu poate fi reținută nici poziția magistratului precum că anterior programul de executare a pedepsei a fost valorificat de instanță la examinarea aplicării amnistiei în privința condamnatului Sinigur Alexandru. Or, aceste cauze fiind distincte prin destinație și semnificație juridică, prezintă instituții diferențiate cu efecte specifice. Poziția magistratului în acest sens se apreciază a fi eronată și lipsită de raționament juridic.

Cu referire la analizele calculării termenului pedepsei cu închisoarea executat de către condamnat (condiție imperativă pentru aplicarea la art. 91 Cod penal), deși instanța de recurs a reținut ilegalitatea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 martie 2025 în această parte, totuși, fapta magistratului Negreanu Igor în acest aspect constituie fond dedus judecării, asupra căruia Inspekția judiciară nu este îndreptățită legal a se expune.

Cu toate acestea, prin considerarea caracterului imperativ ai condițiilor stabilite de legiuitor pentru aplicarea liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen la alin. (1) și alin. (4) lit. b) art. 91 Cod penal, se deduce că magistratul prin acțiunile sale a comis abaterea disciplinară stabilită la art. 4 alin.(1) lit.i) din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică,

i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Din elementele de individualizare a speței verificate, deoarece în proces de verificare n-au fost stabilite probe în confirmarea intenției magistratului la comiterea acestei abateri, se deduce că, abaterea imputată prin raportare la art. 4¹ alin. (2) din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară, a fost comisă cu neglijență gravă. Or, *se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. p) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să /ie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme.*

Corelativ, din cele stabilite în proces de verificare, la această etapă n-a fost posibilă reținerea în acțiunile magistratului actelor de ilicit disciplinar la examinarea cauzei nr. 1 - 25005260-38-21 j-17012025-1 (Russu Denis), prin considerarea inițierii procedurii în baza demersului Instituției Penitenciare nr. 17, dar și statutului de examinare a cauzei în instanța de recurs (Curtea de Apel Nord).

5. POZIȚIA PARTICIPANȚILOR ÎN ȘEDINȚĂ

5.1 În ședință inspectorul – judecător Alla Stroici a susținut raportul întocmit în baza circumstanțelor de fapt și de drept, menționând că cele indicate în Raport în acțiunile magistratului vizat se întrunesc elementele abaterii disciplinare, stabilite la art. 4 alin.(1)lit.i) a Legii nr. 178 din 25.07.2014.

5.2 În ședința judecătorul Negreanu Igor a prezentat opinie scrisă și a solicitat încetarea procesului.

6. CADRUL LEGAL INVOCAT DE INSPECȚIA JUDICIARĂ

Conform art. 4 alin. alin.(1) lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (nr.178/25.07.2014), *încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.*

Art. 91 alin. (1) Cod penal stabilește că *(1) persoanei care execută pedeapsa cu închisoare i se poate aplica liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen dacă a realizat programul individual de executare a pedepsei, a reparat integral daunele cauzate de infracțiunea pentru care a fost condamnată, cu excepția cazului când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească, și dacă se constată că corectarea ei este posibilă fără executarea deplină a pedepsei. Persoana poate fi liberată, în întregime sau parțial, și de pedeapsa complementară;*

Alin (4) Liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată dacă condamnatul, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 21 ani, a executat efectiv:

b) cel puțin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum și din pedeapsa aplicată persoanei anterior liberate condiționat de pedeapsă înainte de termen, dacă liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen a fost anulată în condițiile alin.(8).

În acord cu pct. 445-449 din Statutul de executare a pedepselor de către condamnați aprobat prin Hotărârea Guv. Nr. 583 din 26.05.2006 Comisia penitenciarului este creată și funcționează în baza

regulamentului propriu, aprobat prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor. Comisia penitenciarului este un organ colegial prezidat de șeful penitenciarului Componenta nominală a Comisiei, la propunerea șefului penitenciarului și a organului care delegă membrul Comisiei, se aprobă de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor. În componența comisiei se includ reprezentanți ai serviciilor de securitate, regim și supraveghere, juridic, evidență specială, educație, psihologic, asistență socială, probațiune penitenciară, medical și de producere ale penitenciarului, precum și reprezentanți ai autorităților administrației publice locale, autorității de tutelă și curatelă din localitatea dislocării penitenciarului și ai asociațiilor obștești. Comisia penitenciarului este creată în scopul eficientizării procesului de educare, reeducare și resocializare a condamnaților, racordarea practicii punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate la cadrul legislativ, precum și mării flexibilității de schimbare a regimului de detenție a condamnaților. Comisia penitenciarului, printre altele, este competentă: să propună prezentarea condamnaților pentru eliberarea condiționată înainte de termen în instanța de judecată etc.

7. APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR.

Audiind poziția inspectorului judecător, opinia prezentată de judecător, examinând materialele cauzei disciplinare, în temeiul și limitele raportului prezentat de inspectorul-judecător, Plenul colegiului disciplinar constată comiterea de către judecătorul Igor Negreanu a abaterii disciplinare prevăzută de art.4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

7.1 Se reține, că potrivit art.3 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare, în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.*

Plenul Colegiul disciplinar remarcă faptul, că potrivit sensului legii, judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii unei abateri disciplinare de către judecător.

7.2 În acest sens Plenul Colegiului disciplinar subliniază că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară *este prevăzută de lege*, dacă în acțiunile judecătorului sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia: *latura obiectivă și subiectivă*, în lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și în aceste condiții *nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului*.

Astfel, caracterul imputabil al motivelor invocate, urmează a fi apreciat în corespundere cu prevederile Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, din reglementările căreia rezultă că, judecătorul poartă răspundere disciplinară dacă a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Or, pentru ca o faptă să poată fi considerată abatere disciplinară trebuie să aibă un caracter ilicit și să fie comisă din motive imputabile judecătorului.

Plenul reiterează în continuare că, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a unui judecător este necesar să existe o conduită ilicită a acestuia, încălcarea normelor de conduită stabilite prin legi și regulamente, să existe o legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, iar această faptă să fie comisă cu vinovăție, fie sub forma intenției, fie a neglijenței grave.

Reprezintă relevanță și concluziile Curții Constituționale expuse în Hotărârea nr. 12 din 7 iunie 2011, în care s-a stabilit că, pentru angajarea răspunderii judecătorului nu este suficientă existența unei erori judiciare cauzatoare de prejudiciu drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceasta devine imputabilă judecătorului drept consecință a exercitării atribuțiilor cu „reacredință” sau „neglijență gravă”. În acest context, Curtea a subliniat că judecătorii beneficiază de imunitate în exercitarea justiției. Așadar, pentru a se reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție.

7.3. În această ordine de idei, se deduce că în sfera răspunderii disciplinare se includ numai

acele încălcări ale normelor de drept material și procedural, care pun în discuție valabilitatea actelor judecătorești, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare. Existența condițiilor, la întrunirea cărora un judecător poate fi supus răspunderii disciplinare este necesară pe motiv că, judecătorii în activitatea lor trebuie să dețină puterea de a-și exercita responsabilitățile judiciare, având obligația de a asigura aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și în termen rezonabil.

7.4. În temeiul art.34 alin.(5) din Legea nr. 178 din 25-07-2014 *''cauza disciplinară se examinează doar în limitele raportului inspecției judiciare, întocmit în conformitate cu prevederile art.26 alin.(2) ''*.

Din materialul probator administrat în cadrul procedurii disciplinare cu referire la circumstanțele invocate și faptele imputate judecătorului Negreanu Igor în raportul Inspecției judiciare, Plenul Colegiului Disciplinar constată că procedura a fost inițiată prin autosesizare, ca urmare a semnalărilor făcute în mediul online, după ce avocatul Denis Terioșchin a publicat pe Facebook informații despre decizii presupus ilegale ale magistratului, cu indicarea numerelor dosarelor examinate de către magistrat ca și instanță de fond vizând liberarea condiționată înainte de termen a lui XXX XXX și aplicarea amnistiei pentru Rusu Denis, ambii condamnați pe viață în Penitenciarul nr. 17.

În contextul cauzei Russu Denis, inspectorul-judecător a precizat, atât în raportul scris, cât și în cadrul ședinței Plenului, că la acest moment procesual nu au fost identificate elementele constitutive ale unui ilicit disciplinar în acțiunile magistratului vizat.

În consecință, Plenul urmează să examineze cauza disciplinară în limitele stabilite de raportul Inspecției Judiciare, care vizează circumstanțele admiterii cererii de liberare condiționată înainte de termen a condamnatului Alexandru Sinigur.

7.5 Potrivit constatărilor din raport, inspectorul judecător a reținut următoarea faptă calificată ca abatere disciplinară în ***baza art. 4 alin.1 lit.i) din Legea nr. 178/2014*** ce constituie obiectul prezentei autosesizări, și anume judecătorul **Negreanu Igor** prin încheierea emisă la data de 27 martie 2025 (Judecătoria Orhei, sediul Rezina), acesta a dispus liberarea condiționată înainte de termen a condamnatului Alexandru Sinigur fără a respecta caracterul imperativ al condițiilor prevăzute la art. 91 alin. (1) și alin. (4) lit.b) CP.

S-a mai stabilit că în procesul exercitării atribuțiilor de funcție în calitate de judecător de instrucție, judecătorului Igor Negreanu i-a fost repartizată pentru examinare demersul avocatului Mariana Spînu în interesele condamnatului XXX XXX privind aplicarea prevederilor art.91 Cod Penal.

7.6 Prin încheierea din 27.03.2025, judecătorul Igor Negreanu de la Judecătoria Orhei a admis demersul avocatului și, în temeiul art. 91 alin. (4) lit. b) Cod penal, a dispus liberarea condiționată înainte de termen a condamnatului Alexandru Sinigur (Nenu). Totodată, instanța a stabilit în sarcina acestuia următoarele obligații: să se prezinte la biroul de probațiune din raza teritorială unde își are domiciliul în termen de 5 zile de la liberare, pentru a fi înregistrat la evidență la locul de domiciliu; - să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul biroului de probațiune din raza teritorială unde își are domiciliul; - să participe la programe probaționale.

7.7. Prin decizia din 04 aprilie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Nord *a admis recursul directorului Penitenciarului nr. 17-Rezina și a casat integral încheierea Judecătoriei Orhei din 27 martie 2025. Rejudecând cauza, instanța de recurs a respins ca nefondat demersul avocatului Mariana Spînu privind liberarea condiționată a lui XXX XXX .S-a dedus în continuare, din momentul reținerii, termenul executării pedepsei penale stabilită prin sentința Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2008, XXX XXX a fost condamnat la detențiune pe viață pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 283, art. 116/ 1 alin.(2), art. 125 alin.(3), art. 145 alin.(3) lit.i) și m) Codul penal, ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017, acestuia i s-a aplicat o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) și e) Cod penal, pedeapsă cumulată cu cea inițială, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață, cu calcularea termenului din 16 iunie 2017 și includerea perioadei de arest preventiv din 29 mai 2015, pedeapsă care a fost comutată prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2024, la 30 de ani închisoare în baza Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Căutarea, reținerea și plasarea lui XXX XXX în custodia administrației Instituției penitenciare nr. 17 Rezina, spre executare în continuare a pedepsei*

neexecutate cu închisoare, s-a pus în sarcina Inspectoratului General de Poliție a MAI și Administrației Naționale a Penitenciarelor din R. Moldova.

7.8 Din conținutul încheierii din 27.03.2025 emisă de judecătorul Negreanu Igor prin care s-a dispus liberarea condiționată înainte de termen a condamnatului Alexandru Sinigur (Nenu), reiese că la data de 19 septembrie 2024, avocatul Mariana Spînu a înaintat Penitenciarului nr. 17 o cerere în interesul condamnatului Alexandru Sinigur (Nenu). Prin aceasta, s-a solicitat instituirea unei comisii pentru examinarea aplicabilității prevederilor art. 91 alin. (4) Cod penal. Apărarea a susținut că acesta întrunește toate condițiile legale pentru liberarea condiționată înainte de termen, solicitând astfel expedierea demersului către instanța de judecată, conform procedurii stabilite la art. 266 alin. (2) din Codul de executare.

În continuarea procedurii, s-a reținut că Penitenciarul nr. 17 prin răspunsul din 18 octombrie 2024 a respins cererea.

7.9 Ulterior, prin încheierea judecătorei Orhei, sediul Rezina din 04 februarie 2025 s-a admis parțial demersul avocatului Spînu Mariana în interesele condamnatului XXX XXX și s-a anulat ca neîntemeiat răspunsul directorului Instituției Penitenciare nr. 17 (nr.5/S-78/24 din 18.10.2024) privind refuzul includerii condamnatului pe ordinea de zi a Comisiei penitenciarului privind examinarea posibilității aplicării art.91 din Codul penal. Prin același act judecătoresc **a fost obligată administrația** Penitenciarului nr. 17/ Rezina **să examineze** în cadrul Comisiei penitenciarului cererea condamnatului XXX XXX privind posibilitatea aplicării prevederilor art.91 din Codul penal.

7.10 Tot din conținutul încheierii emise de judecătorul Negreanu Igor la 27.03.2025 rezultă că potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 03 al Comisiei Penitenciarului nr. 17-Rezina din 14 februarie 2025, au fost examinate materialele și dosarul personal al condamnatului Alexandru Sinigur (Nenu) pentru aplicarea art. 91 CP. În urma evaluării, Comisia a refuzat înaintarea demersului către instanța de judecată. Refuzul s-a motivat prin **nerealizarea programului pregătire pentru eliberare** condiționată înainte de termen al deținutului, fiind prematură eliberarea, totodată, s-a considerat că acesta n-a executat 2/3 din termenul de pedeapsă. Corelativ, s-a menționat că acesta nu are de achitat prejudiciu material sau moral cauzat, are comportament pozitiv, realizând programul individual de executare a pedepsei.

7.11 Totodată, potrivit actelor procedurii disciplinare, inspectorul judecător susține că atât materialele dosarului personal al condamnatului Alexandru Sinigur, cât și poziția oficială a Instituției Penitenciare nr. 17 confirmă clar nerealizarea de către acesta a programului individual de executare a pedepsei. Inspectorul judecător mai susține că în pofida acestora judecătorul Igor Negreanu a procedat la o reevaluare unipersonală a acestui program, considerându-l realizat în pofida probatoriului administrat și a constatărilor membrilor comisiei specializate. De asemenea, inspectorul judecător afirmă că prin substituirea atribuțiilor Comisiei penitenciarului, magistratul și-a depășit competențele legale. Având în vedere personalitatea condamnatului, a infracțiunilor pentru care acesta a fost condamnat, inspectorul judecător susține că judecătorul n-a fost îndreptățit legal reieșind din competențele de magistrat să substituie (unipersonal) Comisia Instituției penitenciare, care pe durata executării pedepsei au asigurat custodia deținutului prin interacțiune continuă și nemijlocită.

7.12 Astfel, potrivit raportului prezentat, acțiunile judecătorului Negreanu Igor din cadrul Judecătorei Orhei, sediul Rezina au fost încadrate de inspecția judiciară în baza art.4 alin.(1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căror constituie abatere disciplinară:

- *i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de îndeplinire a justiției.*

De menționat că Inspecția Judiciară, în Raportul prezentat, a reținut caracterul imperativ al normelor **art. 91 alin.1 și alin.4 lit.b)** din Codul Penal al Republicii Moldova, care reglementează liberarea condiționată înainte de termen.

Din analiza acestor prevederi rezultă că, pentru a beneficia de liberarea condiționată înainte de termen, pe lângă ispășirea a 2/3 din termenul de pedeapsă aplicată, în sarcina condamnatului urmează să fie reținute o serie de condiții, întrunirea cărora urmează să fie cumulativă: 1. condamnatul să **realizeze programul individual de executare a pedepsei**; 2. condamnatul să repare integral daunele cauzate prin infracțiune, pentru comiterea căreia își ispășește pedeapsa (excepție de la această condiție fiind imposibilitatea îndeplinirii ei, care urmează a fi demonstrată); 3. **condamnatul să dea dovadă că corectarea lui este posibilă fără executarea deplină a pedepsei.**

7.13 În continuare, Plenul va reține și constatările instanței de recurs a Curții de Apel Nord,

care în ordine de recurs a stabilit prin Decizia din 04.04.2025 că prima instanță a interpretat eronat prevederile art. 91 alin. (1) și (4) lit. b) din Codul penal. Instanța de apel a precizat că ”instanța de fond fără o motivare întemeiată a conchis că condamnatul la momentul examinării ispășise 2/3 din termenul de pedeapsă, fiind contrara materialelor cauzei. În ceea ce privește celelalte condiții legale, Colegiul a stabilit că instanța de fond nu a ținut cont de informația prezentată de reprezentantul Penitenciarului nr. 17-Rezina. Acestea confirmau că programul de pregătire pentru liberare era încă în desfășurare la data examinării, nefiind finalizat. Această obligație neîndeplinită constituie un impediment legal și obiectiv, care făcea imposibilă admiterea cererii de liberare condiționată în acel moment. Nefinalizarea acestui program, cumulată cu neîndeplinirea 2/3 din termenul de pedeapsă, constituie un impediment legal și obiectiv pentru eliberare. În consecință, Colegiul a concluzionat că măsura a fost prematură, nefiind realizate scopurile fundamentale ale pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni.”

7.14 Plenul reține și faptul că, în motivarea încheierii emise la 27.03.2025, judecătorul Igor Negreanu a respins argumentele Penitenciarului nr. 17, care susținea că termenul de executare a pedepsei ar trebui calculat începând cu data de 16.06.2017. Magistratul a argumentat că ”analizând starea de drept și de fapt privindu-l pe Nenu-Sinigur Alexandru, Curtea de Apel Chișinău aplicând amnistia, a considerat, a evaluat și a reieșit din întreaga perioadă de detenție ca pedeapsă a condamnatului. Logica acestei constatări poate fi dedusă și din faptul că la 30 de ani a fost comutată pedeapsa detențiunii pe viață care, nu poate fi considerată ca demarând din 16.06.2017 când XXX XXX a fost condamnat în baza art.217 alin.(3) lit.b), e) din Codul penal **ci anume din 07.04.2008** Or, în mod corect și legal, instanța de apel a aplicat detențiunea pe viață exclusiv în baza articolului 85 din Codul penal, fără a interveni peste aceasta (detențiunea pe viață) în mod separat, și fără a-i desconsidera efectul ei ce se întindea față de condamnat **încă din 07.04.2008**. Reieșind în aceasta, constituie încă un argument faptul că față de XXX XXX, prin aplicarea actului de amnistie, a fost comutată pedeapsa detențiunii pe viață nu doar în partea ce privește detenția acestuia din 16.06.2017 ci întreaga perioadă, **începând cu 07.04.2008**. Iată de ce, instanța de judecată consideră nefondată concluzia penitenciarului de calculare a termenului închisorii pe care-l execută condamnatul din 16.06.2017 iar implicit – incorectă și eronată deducția că acesta nu întrunește condiția de 2/3 din termenul de pedeapsă de 30 de ani de închisoare”.

7.15 Acest aspect a fost invocat și în cererea de recurs de către instituția penitenciară unde Colegiul penal a stabilit ca instanța de fond fără o motivare întemeiată a conchis că condamnatului la momentul examinării cererii ispășise 2/3 din termenul de pedeapsă.

Cu referire la aspectul dat, mai exact dezacordul magistratului privind motivarea insuficientă a instanței de apel, invocând că, deși în ”opinia Curții nu a fost îndeplinită condiția executării 2/3, Curtea de Apel nu dezbate deloc de ce nu este așa”, în cadrul Plenului s-a solicitat o expunere mai clară privind data de referință utilizată pentru calculul de 20 de ani (reprezentând 2/3 din pedeapsa de 30 de ani) raportat la constatările judecătorului din încheierea emisă la 27.03.2025 care face trimitere ca punct de reper temporal cu efect pentru calcularea termenului de executare a pedepsei sub formă de închisoare la 07.04.2008. Or, efectuând un calcul ipotetic ce are ca premisă data de reper indicată de însuși magistratul în încheierea emisă, rezultă că termenul de 2/3 din pedeapsă s-ar împlini abia în **aprilie 2028**, iar nu la data de **27.03.2025**. Judecătorul Negreanu Igor a reiterat că, materialele dosarului demonstau fără echivoc împlinirea acestui termen la momentul examinării cererii, fără să detalieze și să demonstreze contrariul.

7.16 Totodată magistratul a invocat că din raport ar rezulta că inspecția judiciară nu examinează circumstanța dată. La acest aspect cu referire la analizele calculării termenului pedepsei cu închisoarea executată de către condamnat inspectorul a menționat că, ”fapta magistratului în acest aspect constituie fond dedus judecării, asupra careia Inspectia judiciara nu este îndreptățită legal a se expune”.

Prin urmare, Inspecția Judiciară a considerat că nu este îndreptățită legal să se expună asupra acestui element de fond. În acest context, Plenul relevă că inspectorul judecător a preluat și transpus în raport concluziile instanței ierarhic superioare, care a efectuat un control asupra actului emis de judecător. Astfel, s-a concluzionat în mod just că inspecția judiciară nu are atribuția de a reevalua legalitatea constatărilor definitive stabilite de către o instanță superioară.

7.17 Cu referire la condiția realizării Programului individual de executare, Plenul reține că materialul probator administrat în cadrul procedurii disciplinare atestă prezența unui Raport de

evaluare privind realizarea programului individual de executare a pedepsei și date despre comportamentul condamnatului care datează cu 14.02.2025. Acest raport cuprinde o gamă largă de activități menite să intervină asupra **factorilor criminogeni** ai deținuților și să determine o schimbare reală a comportamentului infracțional. Printre acestea se numără și **Programul de pregătire pentru liberare**, care are rolul de a facilita **pregătirea** deținutului în vederea liberării condiționate, asigurând însușirea informațiilor și a competențelor necesare pentru prima etapă de reintegrare socială.

Totodată evaluarea acestui program individual de executare revine unei echipe de specialiști care au responsabilitatea de a analiza infracțiunea, motivația infracțională, particularitățile personalității, mediul social al condamnatului, precum și posibilitățile sau dificultățile întâmpinate în aplicarea tratamentului de reeducare.

Plenul mai reține că potrivit **raportului de evaluare din 14.02.2025**, la secțiunea **Respectarea regimului de detenție** s-a stabilit că deținutul XXX XXX pe parcursul executării pedepsei a **săvârșit o nouă infracțiune și a încălcat regimul de detenție**. La fel, în cadrul planificării activităților de către administrația penitenciară, raportul de evaluare evidențiază unele restanțe la:

Nerealizarea Programului privind modul și condițiile de încadrare în câmpul muncii (pct. 9), Acțiunea de resocializare fiind planificată pentru anul 2025, rămânând la acea etapă ca fiind nerealizată.

Programul de pregătire pentru liberare (pct. 10): Deși condamnatul a semnat un angajament de participare la data de 20.01.2025, programul este în plină desfășurare și nu este finalizat.

Suplimentar, Comisia penitenciară a reținut lipsa de implicare a condamnatului la activități lucrative. Mai exact, în decursul celor aproximativ 16 ani de detenție (calculați de la data de 18.06.2009), acesta a acumulat doar 16 ore de muncă neremunerată, cifră ce echivalează cu numai două zile de activitate pe întreaga durată a perioadei de detenție. Această atitudine pasivă este confirmată și de refuzul explicit al acestuia, la data de 9 mai 2024, de a participa la munci remunerate.

Mai mult, **formularul de evaluare a factorilor criminogeni și protectivi din 12.02.2025 din materialul procedurii disciplinare**, evidențiază un profil de risc ridicat, notând că deținutul este ușor influențat de grup antisocial. De asemenea, s-a constatat o tendință de iraționalizare a faptelor, și a consecințelor comportamentului său infracțional.

7.18 Astfel, materialul probator administrat de către inspectorul judecător, coroborat cu decizia instanței de recurs, confirmă neîndeplinirea condițiilor pentru liberarea condiționată înainte de termen. Mai exact, magistratul a ignorat neexecutarea a 2/3 din durată, a ignorat informațiile oficiale prezentate de reprezentantul Penitenciarului nr. 17-Rezina prin care se atestau fără echivoc faptul că programul de pregătire pentru liberare era încă în curs de desfășurare la data examinării cererii. Iar această obligație neîndeplinită după cum rezultă și din decizia instanței de recurs reprezintă un **impediment legal și obiectiv**, care făcea imposibilă, sub aspect juridic, admiterea demersului de liberare condiționată înainte de termen la acel moment.

Prin urmare, nefinalizarea acestor etape obligatorii demonstrează că deținutul nu a parcurs etapele procesului de reabilitare necesar reintegrării sociale, aspect pe care judecătorul l-a omis în analiza sa, iar reintegrarea sa sociala prematură ar reprezenta un risc pentru siguranța publică.

De asemenea, liberarea condiționată înainte de termen urmează să se întemeieze și pe o apreciere multilaterală a faptei săvârșite, a personalității vinovatului și, nu în ultimul rând, pe comportamentul acestuia în timpul executării pedepsei. Totodată, Plenul relevă că datele ce atestă faptul comportării exemplare a condamnatului se probează prin lipsa încălcărilor regimului de executare a pedepsei și prin atitudinea față de muncă. Iar potrivit materialului procedurii disciplinare se atestă lipsa de implicare a condamnatului la munca neremunerată, încălcarea regimul de detenție, săvârșirea unei noi infracțiuni.

7.19 Referitor la alegația judecătorului conform căreia nefinalizarea programului de pregătire pentru liberare ar fi fost un simplu pretext pentru anularea actului său, Plenul urmează să o respingă ca nefondată.

Astfel, Plenul reține că acțiunile judecătorului Igor Negreanu depășesc sfera unei simple erori de interpretare, transformându-se într-o nerespectare a condițiilor de fond impuse de legea penală. Ignorarea probelor furnizate de Penitenciarul nr. 17 și concluzia prematură privind ispășirea

termenului de pedeapsă demonstrează o exercitare neglijentă a funcției. Această situație a impus intervenția instanței de recurs pentru restabilirea legalității și fundamentează necesitatea atragerii răspunderii disciplinare a magistratului conform Legii nr. 178/2014.

7.20 Deși judecătorul invocă o pretinsă practică prin care neîndeplinirea unuiu sau a mai multor programe nu ar împiedica realizarea programului individual de executare, precum și faptul că numitului Sinigur nu i s-ar fi aplicat amnistia dacă nu ar fi realizat acest program, Plenul reiterează că realizarea programului individual de executare presupune verificarea riguroasă a **tuturor componentelor programului individual de executare** acesta fiind compus structural din mai multe programe pentru evaluarea gradului de reeducare a condamnatului. Trimiterea la aplicarea anterioară a amnistiei ca dovadă implicită a realizării acestora este irelevantă în contextul analizei abaterii disciplinare. Or, **liberarea condiționată și amnistia sunt instituții juridice distincte**, cu finalități și criterii de aplicare diferite. Obligația judecătorului era de a evalua cumulativ toate rigorile legale la momentul emiterii actului, fără a ignora probele obiective care atestau, la acea dată, un program de pregătire nefinalizat, element esențial în determinarea gradului de reeducare a condamnatului.”

7.21 Argumentarea judecătorului, bazată pe presupunerea că alți condamnați pe viață ar fi fost eliberați prin amnistie fără a avea programele executate sau menționate în rapoartele de evaluare, nu urmează a fi reținută. Plenul relevă că această afirmație se bazează pe prezumții și nu este susținută de dovezi pertinente pe acest caz. Mai mult, eventuala existență a unor practici neconforme în alte cazuri nu poate servi drept justificare legală sau precedent pentru ignorarea normelor imperative de drept în cauza examinată. Obligația magistratului de a verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 91 CP este una **strict individuală**, raportată strict la probele din dosarul vizat, și nu poate fi substituită prin supoziții referitoare la alte proceduri de amnistie.

7.22 Totodată afirmația judecătorului conform căreia instanța ierarhic superioară nu a constatat încălcarea unei norme imperative, Plenul consideră că aceasta este în disonanță cu concluziile inspecției judiciare, mai exact lipsa unei astfel de constatări **nu exclude și nu limitează posibilitatea stabilirii** existenței unei abateri disciplinare **în cadrul procedurii disciplinare**.

Răspunderea disciplinară este o formă de răspundere autonomă, iar Inspecția Judiciară și Plenul Colegiului Disciplinar au competența de a evalua dacă acțiunile judecătorului întrunesc elementele unei abateri, indiferent dacă actul emis a fost anulat sau nu desființat de o instanță de control judiciar.

7.23 În ceea ce privește alegația judecătorului conform căreia inspectorul-judecător menționează despre caracterul ilegal al soluției adoptate în absența unei constatări a instanței superioare, Plenul subliniază că autonomia procedurii disciplinare permite acest lucru. Faptul că actul judecătorului a fost sau nu a fost anulat în apel sau recurs nu exclude posibilitatea ca Inspecția Judiciară să constate, în cadrul propriei analize, o încălcare gravă a legii. În conformitate cu principiile răspunderii disciplinare, Inspecția are competența de a evalua dacă magistratul a aplicat legea cu rea-credință sau neglijență gravă, verificând conformitatea actului cu normele **de drept material și procesual, fără a se substitui instanței de control judiciar, ci analizând conduita profesională a judecătorului în raport cu legea**, independent de existența unei hotărâri de casare.

7.24 Referitor la invocarea judecătorului conform căreia nicio autoritate nu a reacționat atunci când instanțele de recurs au început aplicarea amnistiei față de condamnații pe viață, că tot practica Curții de Apel anterior au aplicat amnistia, identificarea în practica judiciară a situațiilor când existența prejudiciilor cauzate prin infracțiune de către condamnat și neachitarea acestora nu a fost un impediment pentru eliberarea condamnaților din închisoare, iar în unele cazuri aceiași judecători au dat hotărâri contradictorii de eliberare condiționată cu privire la existența prejudiciului neachitat, Plenul urmează să le respingă ca fiind irelevante. **Erorile altor instanțe sau lipsa unor măsuri disciplinare anterioare nu legalizează încălcarea normelor imperative și nu exonerează de răspundere în cazul de față**. Răspunderea disciplinară este una strict individuală, iar magistratul are obligația de a asigura supremația legii în fiecare cauză pe care o examinează, independent de practicile viciate sau de inacțiunea altor subiecți. Invocarea unei tăceri a sistemului nu poate servi drept justificare pentru ignorarea criteriilor cumulative prevăzute imperativ de art. 91 CP și a probelor ce atestau neîndeplinirea programelor de reeducare.

7.25 În ceea ce privește întrebarea retorică a judecătorului privind dreptul oricărui condamnat de a beneficia de liberare condiționată, indiferent de gravitatea faptei, Plenul subliniază că, deși **instituția liberării condiționate este accesibilă oricărei persoane deținute**, aceasta nu operează de

drept sau în mod automat. Liberarea înainte de termen este un **beneficiu legal condiționat**, nu un drept absolut. Instanța are obligația imperativă de a verifica nu doar posibilitatea teoretică de liberare, ci îndeplinirea cumulativă și efectivă a cerințelor prevăzute de **art. 91 CP**, inclusiv dovada certă a reeducării. Prin urmare, argumentul aplicării preferențiale a principiului umanismului de către judecător, în detrimentul principiului legalității, nu poate substitui lipsa probelor obiective privind corectarea condamnatului sau ignorarea programelor nefinalizate.

7.26 Aserțiunea că Inspekția Judiciară și-ar fi depășit atribuțiile prin autosesizarea în baza unei postări de pe Facebook, Plenul subliniază că noțiunea de „mass-media” din art. 19 alin. (2) al Legii nr. 178/2014 trebuie interpretată în spiritul realității digitale actuale. Conform jurisprudenței constante a CEDO, rețelele sociale sunt asimilate spațiului public, transformând informația publicată de un avocat dintr-una privată în una de interes oficial. Statutul de profesionist al avocatului conferă datelor prezentate o credibilitate sporită, obligând Inspekția să acționeze. Astfel, funcția de control a Inspekției Judiciare nu este limitată tehnologic, orice informație publică (inclusiv de pe platforme online) care indică o încălcare a legii poate sta la baza unui raport de autosesizare.

7.27 Cu privire la solicitarea încetării procedurii disciplinare invocând nerespectarea condițiilor de formă prevăzute de art. 19 și 20 din Legea nr. 178/2014, Plenul atestă că argumentele sunt nefondate și urmează a fi respinse. Plenul constată că informația publicată permite identificarea certă a judecătorului vizat și a dosarelor concrete, conținând totodată o descriere a faptelor ce pot constitui abateri disciplinare. Deși se invocă anumite inexactități în postarea avocatului (precum referința la demersul administrației publice sau mențiunea pedepsei cu închisoarea pe viață în cazul Sinigur), aceste aspecte au fost deja clarificate și analizate în cadrul raportului de inspekție. Eventualele erori sau neconcordanțe punctuale din sursa inițială nu pot constitui temei de încetare a procesului disciplinar, atâta timp cât esența faptelor sesizate a fost confirmată. În speță, indicarea precisă a numărului de dosar și a încheierii emise de judecător oferă caracter cert sesizării, permițând individualizarea faptei și verificarea legalității acțiunilor magistratului, dincolo de inexactitățile accesorii din mediul online.

7.28 La fel, Plenul constată că nu s-au produs încălcări ale dreptului judecătorului la un proces echitabil sub aspectul înregistrării, repartizării sau verificării sesizării, conform art. 20 și 23 din Legea nr. 178/2014, după cum se pretinde. Mai mult, solicitarea unei opinii suplimentare de către inspectorul-judecător nu constituie un abuz de putere sau o extindere artificială a incertitudinii procedurale, ci reprezintă un demers legitim de exercitare a obligației de diligență profesională, menit să asigure o examinare completă, obiectivă și imparțială a tuturor circumstanțelor cauzei.

7.29 Cu referire la solicitarea încetării procedurii disciplinare pe motive de procedură (în principal) și de fond (în subsidiar), iar nu pe temeiul prescripției răspunderii potrivit art. 5 alin. (2) din Legea nr. 178 care prevede că *în cazul în care dintr-o hotărâre irevocabilă a unei instanțe judecătorești naționale sau internaționale rezultă comiterea de către judecător a unei abateri disciplinare, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de 1 an de la data devierii irevocabile a hotărârii instanței naționale sau internaționale, dar nu mai târziu de 5 ani de la data comiterii abaterii* (hotărârea privind pe Sinigur devenind definitivă la 04.04.2025), Plenul reține că în prezenta speță nu s-au identificat vicii procedurale, aspect reflectat în punctele 7.26, 7.27 și 7.28. Totodată, prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 178 nu sunt incidente în cauză. De altfel, însuși judecătorul subliniază faptul că instanța ierarhic superioară, Curtea de Apel Nord, deși a casat hotărârea, nu a reținut nicio încălcare a normelor imperative ale legii.

În acest context, urmează a se reține că, în opinia Plenului Colegiului Disciplinar, decizia Curții de Apel Nord nu a constatat comiterea de către judecător a unei abateri de la normele imperative ale legii, ci a fost doar o modalitate de control asupra unui act emis de o instanță inferioară. Or, în situația în care instanța de recurs care a anulat decizia ar fi constatat expres o încălcare a normelor, aceasta avea obligația de a emite o **încheiere interlocutorie**, care ar fi servit drept temei pentru sesizarea organelor disciplinare.

7.30 În aceeași ordine de idei ar fi de menționat că la caz procedura disciplinară nu a fost inițiată în baza unui act al unei instanțe superioare (precum o încheiere interlocutorie), ci în urma unei autosesizări generate de informațiile publicate de avocatul Terioșchin Denis pe rețelele sociale, privind actele emise de Judecătoria Orhei (sediul Rezina) în favoarea unor condamnați pe viață. Ulterior, pe parcursul procedurii disciplinare au fost administrate probe suplimentare, inclusiv și încheierea instantei de recurs prin care a fost casată hotărârea instantei de fond.

7.31 De nominalizat ar fi și faptul că aceeași opinie a fost materializată și de către judecător în opinia prezentată, acesta menționând, cităm: *”Decizia Curții de Apel Nord nu este decât o opinie juridică a unei alte instanțe ierarhic superioară, dar nu este un verdict disciplinar. Totodată, inspecția nu are dreptul să folosească rezultatul unui recurs pentru a măsura moralitatea sau competența unui judecător, decât dacă demonstrează că judecătorul a ignorat legea cu rea-voință”*.

7.32 Plenul Colegiului disciplinar reține că, în temeiul normei prevăzute de art.4 alin.(1) lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ca *încălcarea a normelor imperative* ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, se subînțeleg acele norme imperative, care impun o anumită conduită, *de la care ele nu pot deroga*, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse. Prin norme imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Deci, normele de drept imperativ sunt acelea care impun subiectelor de drept o acțiune sau le obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiune, nu permit să se deroge de la ele sau să nu se aplice.

Sub aspectul laturii subiective, pentru a reține existența abaterii disciplinare art.4 al.1 lit.i) din Legea nr.178 este necesar ca judecătorul cu intenție sau cu neglijență gravă să urmărească scopul încălcării normelor imperative ale legii. Astfel aplicarea normelor imperative urmează a fi efectuată în baza unor reguli stabilite de lege. Dacă o norma nu este clară sau permite discreția judecătorului, atunci aceasta nu ar putea fi calificată ca norma imperativă, și respectiv nu ar putea fi angajată răspunderea disciplinară.

La fel, o norma nu este imperativă doar pentru că subiectul a suportat careva careva consecințe, antrenarea răspunderii disciplinare survenind doar după constatarea nemijlocită și cumulativă în acțiunile judecătorului a celor două condiții latura obiectivă și subiectivă.

7.33. Examinând latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de **art. 4 alin. (1) lit. i)** din Legea nr. 178/2014, Plenul Colegiului Disciplinar reține că Inspecția Judiciară a demonstrat caracterul cert al încălcării normelor imperative ale Codului penal (art. 91 alin.1 și alin.4 lit. b), care reglementează condițiile liberării înainte de termen.Or, potrivit constatarilor expuse supra rezultă că nu au fost întrunite.

De asemenea, nerespectarea normelor menționate mai sus de către judecător nu constituie însă singura cerință pentru a fi constatată abaterea disciplinară respectivă, astfel, latura subiectivă ce precede și însoțește fapta ilicită trebuie analizată și sub aspectul imputabilității conduitei ilicite a judecătorului.

În continuare, Plenul Colegiului Disciplinar relevă că constatarea prevederii faptei prejudiciabile în materia răspunderii disciplinare nu este suficientă pentru calificarea acesteia drept o abatere disciplinară. O asemenea calificare poate fi dată numai în măsura în care fapta a fost săvârșită cu vinovăție (sub formele prevăzute de Legea nr. 178/2014).

Art. 4¹ din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dezvoltă noțiunile de abatere disciplinară săvârșită *prin intenție* sau *prin neglijență gravă*.

Atât acțiunea, cât și inacțiunea prejudiciabilă trebuie să reprezinte o manifestare psihică conștientă și volitivă a persoanei.

Intenția ca formă de vinovăție, condiție obligatorie pentru constatarea existența unei abateri disciplinare, se manifestă faptul că judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual, își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective.

Neglijența gravă ca formă de vinovăție, condiție obligatorie pentru constatarea existenței unei abateri disciplinare, se manifestă prin admiterea încălcării unor norme de drept material ori procesual, fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce.

Totodată, în cazul neglijenței grave, *lipsa de previziune* manifestată de judecător trebuie să fie *inexplicabilă* din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, *să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației* judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme.

7.34. La acest aspect Plenul reține că sub aspectul laturii subiective al componenței abaterii disciplinare prevăzute la art. 4 alin.1 lit. i) din Legea nr. 178/2014, se constată că judecătorul Negreanu Igor a admis încălcarea din neglijență gravă.

Or, acesta conștientiza rezultatele faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor, iar aceste acțiuni afectează încrederea în justiție. Corespunzător faptele expuse au atins nivelul de gravitate al unei abaterii disciplinare și reprezintă un factor determinat pentru stabilirea existenței abaterii disciplinare imputate deoarece la caz este reținută neglijența gravă a judecătorului.

Reținând natura abaterii disciplinare din prezenta hotărâre, amploarea și efectul acestora constatate, Plenul Colegiului Disciplinar reține comiterea abaterii disciplinare de către judecătorul Negreanu Igor cu neglijență gravă.

7.35. În tandem cu cele expuse Plenul Colegiului Disciplinar subliniază că normele imperative menționate supra impun o conduită univocă și strict determinată, de la care judecătorul nu poate deroga.

În acest context, Plenul reiterează că încălcarea normelor de drept imperativ subminează autoritatea justiției și produce incertitudine juridică.

7.36 În concluzie, Plenul reține că nerespectarea normelor imperative privind liberarea conditionată înainte de termen este pe deplin imputabilă judecătorului. Acesta a acționat cu neglijență gravă, ignorând caracterul obligatoriu, fapt ce a adus atingere prestigiului justiției.

În consecință, având în vedere situația de fapt reținută, Plenul apreciază că în cauză s-a făcut dovada încălcării, de judecătorul Igor Negreanu a normelor art. 91 alin.1 și alin.4 lit. b) din Codul Penal al Republicii Moldova ce reglementează, condițiile liberării condiționate înainte de termen, fiind întrunit elementul material al laturii obiective și subiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014.

Potrivit art. 36 alin. (1) lit. a) din *Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul disciplinar poate hotărî: constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art.6.*

Potrivit art.6 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sînt: a) avertismentul; b) mustrarea; d) eliberarea din funcția de judecător.

Conform prevederilor art. 7 (alin.1-2) din Legea nr. 178/2014, sancțiunile disciplinare se aplică judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați pentru faptele comise în timpul exercitării mandatului de judecător. Sancțiunile disciplinare se aplică proporțional gravității abaterii disciplinare comise de judecător și de circumstanțele personale ale acestuia. La circumstanțele personale se referă volumul de lucru al judecătorului, lipsa personalului care asistă judecătorul în examinarea cauzei și condițiile de muncă. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în procesul judiciar în cadrul căruia s-a comis fapta, cît și efectele asupra imaginii și prestigiului justiției.

În acord cu principiile expuse în Carta Europeană privind statutul judecătorilor, gravitatea sancțiunii aplicabile este supusă principiului proporționalității.

Testul general de proporționalitate este divizat în analiza a trei condiții diferite. În această optică, pentru a satisface exigența de proporționalitate, măsura aplicabilă trebuie: 1) să reprezinte o metodă eficientă în vederea realizării scopurilor spre care aceasta tinde (testul eficacității și adecvării); 2) să fie necesară pentru a atinge scopurile relevante, astfel încât să nu existe alternative mai favorabile (testul necesității și subsidiarității); 3) să corespundă unui just echilibru între scopurile propuse și interesele implicate.

Totodată Plenul Colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența CtEDO în ceea ce ține de aplicare a principiului de proporționalitate. Astfel în cauza Manole v. Moldova (nr. 26360/19, hotărâre din 18 iulie 2023), Curtea a stabilit că garanțiile procedurale, precum și natura și severitatea sancțiunii impuse sunt, de asemenea, criterii care trebuie examinate atunci când este vorba de aprecierea proporționalității unei ingerințe.

Astfel, la individualizarea sancțiunii, Plenul va ține cont de criteriile stabilite la art. 7 din Legea nr. 178/2014, respectiv: gravitatea faptei, consecințele acesteia, precum și circumstanțele personale ale judecătorului .

În speță, nerespectarea cadrului legal au afectat legalitatea actului judiciar. Plenul subliniază

că, atunci când omisiunea vizează o normă imperativă, aceasta încetează să mai fie o simplă chestiune de apreciere. Într-un stat de drept, aplicarea legii nu este opțională, iar ignorarea unor prevederi expuse clar de legiuitor afectează inevitabil reputația profesională a magistratului. O astfel de abordare induce în spațiul public ideea unei justiții subiective, subminând încrederea cetățenilor la emiterea actului judiciar.

În această ordine de idei, Plenul Colegiului Disciplinar, ținând cont de gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecătorul– apreciată ca fiind comisă cu neglijență gravă, de consecințele produse asupra imaginii și prestigiului justiției prin impactul mediatic generat în rîndul opiniei publice, de necesitatea căutării și reținerii condamnatului ca urmare a admiterii recursului prin decizia Curții de Apel Nord din 04 aprilie 2025, precum și de circumstanțele personale ale magistratului, consideră oportun aplicarea în privința judecătorului a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare.

Or, nerespectarea normelor imperative este o încălcare a obligațiilor profesionale de bază, iar sancțiunea trebuie să fie proporțională și să atingă scopul preventiv-educativ al răspunderii disciplinare.

În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.*

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” constată abaterea disciplinară prevăzute de art.4 alin.1 lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor comise de judecătorul Negreanu Igor și i se aplică sancțiune sub formă de mustrare.

În conformitate cu art. 35, art. 36 alin. (1) lit. a), art. 37 alin. (1) și art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. **Se constată** abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. 1 lit.i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor comise de judecătorul Negreanu Igor din cadrul Judecătoriei Orhei, sediu Rezina și se aplică sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”.
2. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.
3. Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele ședinței:

Lucia Bagrin

Membrii:

/semnăturile/

Lilia Potînga

Valentina Stratulat

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu